

aβer

learning tools for preventing functional
and secondary illiteracy

Praktyczna instrukcja tworzenia procedur i materiałów urzędowych wspierających osoby dotknięte analfabetyzmem funkcjonalnym

Akademia WSB
WSB University

Alphabeter - learning tools for preventing
functional and secondary illiteracy

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Finansowane przez Unię Europejską. Wyrażone poglądy i opinie są jednak wyłącznie poglądami autora (autorów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Narodowej Agencji (NA). Ani Unia Europejska, ani NA nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

//

Praktyczna instrukcja tworzenia procedur i materiałów urzędowych wspierających osoby dotknięte analfabetyzmem funkcjonalnym

Zasady wstępne:

1. Zdecyduj, co odbiorca powinien zrobić lub wiedzieć. Innymi słowy, jaki jest cel instrukcji? Jakie wyniki chcemy osiągnąć?
2. Wybór informacji, które są istotne i potrzebne odbiorcy do osiągnięcia celów behawioralnych. Ogranicz lub całkowicie odrzuć obce i przydatne informacje, takie jak historia lub szczegółowe procesy. Uwzględnij tylko najważniejsze główne idee: kto, co, gdzie i kiedy, wraz z nowymi informacjami związanymi z tym, co czytelnik już wie. Pamiętaj: nie trzeba wiedzieć, jak działa silnik, aby prowadzić samochód.
3. Wybierz inne media, aby uzupełnić informacje pisemne, takie jak zdjęcia, prezentacje, modele, nagrania audio i wideo. Nawet słabi czytelnicy skorzystają z materiałów pisemnych, jeśli zostaną one połączone z innymi formami dostarczania wiadomości. Weźmy na przykład dziedzinę reklamy. Reklamodawcy przekazują swoje wiadomości za pomocą słów, ale często w połączeniu z mocnymi, pełnymi akcji wizualizacjami.
4. Zorganizuj tematy w sekwencje, które podążają za logiczną kolejnością. Ustal priorytety, aby najpierw przedstawić najważniejsze informacje. Jeśli tematy są równie ważne, zacznij od bardziej ogólnych jako podstawy do budowania tych bardziej szczegółowych. Rozpocznij od określenia celu. Na liście elementów umieść kluczowe fakty na górze i na dole, ponieważ czytelnicy najlepiej zapamiętują informacje przedstawione jako pierwsze i ostatnie w kolejności.
5. Określ preferowany poziom trudności materiału

Pamiętaj o standardach metodologii Alphabetter w zakresie:

TREŚCI Jasno określ cel materiału. Zdecyduj, kiedy i w jaki sposób informacje zostaną wykorzystane. Użyj celów behawioralnych, które obejmują główne punkty. Zweryfikuj dokładność treści z ekspertami. Podaj informacje „jak to zrobić”, aby uczeń osiągnął cele. Przedstawiaj tylko najważniejsze informacje (trzy do czterech głównych pomysłów: kto, co, gdzie i kiedy). Odnoszenie nowych informacji do tego, co odbiorcy już wiedzą. Prezentowanie treści istotnych dla odbiorców i unikanie uprzedzeń kulturowych w piśmie i grafice.

ORGANIZACJI Tytuły powinny być krótkie, ale zawierać słowa, które jasno przeka-

zują znaczenie treści. Zapewnij spis treści dla długich materiałów i podsumowanie, aby przejrzeć prezentowane treści. Przedstaw najważniejsze informacje jako pierwsze. Używaj nagłówków tematycznych. Niech pierwsze zdanie każdego akapitu będzie zdaniem tematycznym. Zawieraj tylko kilka pojęć w każdym akapicie. Używaj krótkich, prostych zdań, które przekazują tylko jedną ideę na raz; ogranicz długość całego tekstu. Ogranicz listy do nie więcej niż siedmiu pozycji. Przedstawiaj każdy pomysł w logicznej kolejności.

UKŁADU/GRAFIKI Wybieraj duży, czytelny druk (czcionka minimum 12-punktowa) i używaj niebłyszczącego papieru. Nagłówki i podtytuły należy pisać zarówno małymi, jak i wielkimi literami; unikaj wymyślnego literactwa. Używaj pogrubionej czcionki lub podkreśleń, aby podkreślić ważne informacje. Stosuj dużo odstępów między segmentami informacji. Używaj dużych marginesów i zachowaj nieustawiane marginesy z prawej strony. Zapewnij format pytań i odpowiedzi dla interakcji pacjent-pielęgniarka. Wybierz podwójne odstępy (między wierszami tekstu), styl pisma (szeryfowy) i czcionkę (rozmiar druku), aby ułatwić czytanie. Zaprojektuj kolorową, przyciągającą wzrok okładkę, która sugeruje przesłanie zawarte w tekście.

LINGWISTYKI Zdania powinny być krótkie (najlepiej 8-10 słów, ale nie więcej niż 20 słów). Pisz w trybie czynnym, używając czasu teraźniejszego i zaimków ty i twój, aby zaangażować czytelnika. W miarę możliwości używaj słów jedno- lub dwusylabowych; unikaj słów wielosylabowych. Używaj słów znanych i zrozumiałych dla odbiorców docelowych. Unikaj złożonych struktur gramatycznych (np. zdań wielokrotnie złożonych). Ogranicz liczbę pojęć. Skoncentruj treść na tym, co odbiorcy powinni robić i wiedzieć. Używaj pozytywnych stwierdzeń; unikaj negatywnych komunikatów. Używaj pytań w całym tekście, aby zachęcić do aktywnego uczenia się. Podawaj przykłady, które odbiorcy mogą odnieść do osobistych doświadczeń/okoliczności. Unikaj podwójnych zaprzeczeń i słów wartościujących. Jasno definiuj terminy, które mogą być niejasne dla odbiorców.

WIZUALIZACJI Dołącz proste, wrażliwe kulturowo ilustracje i zdjęcia. Używaj prostych rysunków, ale tylko wtedy, gdy poprawiają one zrozumienie istotnych informacji. Wybieraj ilustracje i zdjęcia wolne od zbędnych elementów rozpraszających uwagę. W każdej wizualizacji przekazuj pojedynczą wiadomość lub punkt informacji. Używaj elementów wizualnych, które są istotne dla tekstu i mają znaczenie dla odbiorców. Używaj rysunków rozpoznawalnych dla odbiorców, odzwierciedlających znajome obrazy. Stosuj obrazy raczej dla dorosłych niż dla dzieci (oszczędnie korzystaj z kreskówek). Używaj podpisów do opisywania ilustracji. Korzystaj ze wskazówek, takich jak strzałki, podkreślenia, kółka i kolory, aby nadać kierunek pomysłom i podkreślić najważniejsze informacje. Używaj atrakcyjnych i odpowiednich kolorów dla odbiorców (w przypadku osób starszych używaj czerni i bieli i unikaj pastelowych odcieni, zwłaszcza niebieskiego, zielonego i fioletowego).

Sposoby walidacji i dalszego doskonalenia rozwiązań

Bezpośrednia obserwacja - oznacza to udanie się na dany obszar w celu obserwacji i przeprowadzenia wywiadu z urzędnikami miejskimi oraz ich interakcji z obywatelami. Ta metoda daje doskonałe wyniki, ale jest długa i dlatego kosztowna.

Opinia eksperta - specjaliści zespołu ds. rozwoju odpowiedzialni za śledzenie i wdrażanie ulepszeń w terenie są często w stanie dostarczyć niezbędnych informacji dotyczących poziomu wiedzy rozważanych populacji.

Badanie za pomocą kwestionariusza - urzędnicy miejscy i specjaliści są proszeni o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym różnych interakcji z obywatelami. Po przeanalizowaniu wyników możliwe jest określenie poziomu wiedzy zainteresowanych osób.

Trzy podejścia wskazane powyżej są generalnie podatne na różnorodne kombinacje, w zależności od lokalnych możliwości i szans.

aßer

learning tools for preventing functional
and secondary illiteracy